

[Johs. Christiansen.]

normeringslovforslaget, vil tage det af mig her fremhævede spørgsmål op til overvejelse. Det er ikke store pengebeløb, det drejer sig om, men det drejer sig om noget andet og langt mere betydningsfuldt: noget menneskeligt og noget samfundsmæssigt. Jeg vil som sagt indstændigt henstille, at man tager de af mig nævnte tre embedsmænd med på den kommende normeringslov.

Finansministeren (Kampmann): Flere ærede medlemmer har givet udtryk for, at der ikke skulle være vist samme påpasselighed med hensyn til normeringen inden for forsvaret som inden for civile områder, og når jeg har taget ordet, er det for at tilbagevise denne påstand.

Jeg tror ikke, de ærede medlemmer er helt klar over, at da man gennemførte forsvarsloven i 1951, gennemførte man ikke alle de normeringer, som forsvarsloven skulle medføre, men vedtog, at efterhånden som forsvaret blev opbygget, skulle man gennemføre de forskellige normeringer. Det er grunden til, at vi i de senere år har haft større udgifter på dette område end inden for civile områder. Der er ikke på nogen måde — hvad det ærede medlem hr. Alfred Jensen var inde på — tale om en udvidelse af forsvaret ud over, hvad loven tilsigter.

Hvad angår normering inden for de civile områder, er der — hvilket også fremgik af det ærede medlem hr. Johs. Christiansens ord — vist stor tilbageholdenhed. Jeg synes, det taler til megen ære for det ærede medlem hr. Johs. Christiansen, at han førte et så varmt forsvar for, at der skulle ske noget på de tre områder, som han nu var blevet opmærksom på. Jeg må imidlertid sige, at der er talrige andre områder, hvor vi også har sagt nej til tjenestemændene. Jeg tror, at hvis jeg her nævnte alle de afslag, vi har givet, ville man opdage, hvor stærk tilbageholdenheden har været. Når der sidder en lønningskommission, som vi alle håber bliver færdig næste år, er det nødvendigt, at vi viser en sådan tilbageholdenhed, og det har tjenestemandorganisationerne været enige med os i; derfor tror jeg, man skal være forsigtig med at pille enkelte eksempler ud og sige, at her trænges netop til noget nu, fremfor at vente til næste år, hvor vi skal gennemføre en ny lønningslov.

Alfred Jensen: Nej, jeg ville ikke have sagt, at den udvidelse, der her er tale om på det militære område, er ud over det tilsigtede; jeg er fuldstændig klar over, at den er i overensstemmelse med det tilsigtede. Men jeg har den opfattelse, at mange mener, man bør stræbe efter et andet mål, og ønsker at få militærudgifterne sat ned; der sidder jo et udvalg og arbejder med problemet. Vi finder det derfor helt rimeligt, når man holder tilbage på det civile område, fordi man sysler med en ny tjenestemandsløve, at man så også holder tilbage på det militære område, hvilket ikke strider imod de besparelsesbestrebelse, regeringen har udfoldet, og det er det, jeg har talt for.

Finansministeren (Kampmann): Jeg er ked af, at det ærede medlem ikke har opfattet, at det netop er det, vi har gjort.

(Kort bemærkning).

Alfred Jensen: Ja men ikke gjort tilstrækkeligt. Man burde have lukket helt af.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Holger Eriksen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til lønningsudvalget.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret fra 1. april 1956 til 31. marts 1957.

(Lovforslaget findes i tillæg D. sp. 2433, fremsættelsen i tidenden sp. 2999):

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.